

UNIVERZA V LJUBLJANI
FILOZOFSKA FAKULTETA
ODDELEK ZA SLOVENISTIKO

Alja Sabadžija

**Leposlovje v *Slovenskem narodu*
(1901–1906)**

Diplomsko delo

Mentor: red. prof. dr. Miran Hladnik

Ljubljana, februar 2014

Za vso pomoč pri izdelavi diplomske naloge se zahvaljujem svojemu mentorju, prof. dr. Miranu Hladniku.

Zahvaljujem se tudi staršema, starima staršema in bratu, ki so mi na študijski poti vedno stali ob strani in me spodbujali.

Za vso pomoč se zahvaljujem tudi sošolcem, še posebej Urški, Emi, Nini, Jasmini in Tadeju ter prijateljicam Jasmini, Niki, Manji, Maji in Ivi za vso podporo.

Izveček

Slovenski narod je bil politični časnik in prvi slovenski dnevnik. Skoraj vsaka številka je zajemala rubriko Listek, znotraj katere so bila objavljena tudi leposlovna dela. Analiza zajema šest letnikov, skupaj torej 1794 številke. Cilj diplomske naloge je predstaviti širšo sliko objav v zajetih letnikih, ki predstavljajo le delček v dobi izhajanja omenjenega časnika, a bodo koristna za nadaljnje primerjave.

Ključne besede: bibliografija, kratka pripoved, feljtonski roman, *Slovenski narod*

Abstract

Slovenski narod was a political newspaper and the first Slovenian daily newspaper. Almost every number has included a section named *Listek*, where all the literary works were published. The analysis covers six years, a total of 1794 numbers. The aim of the thesis is to present a wider picture of the literary works in covered years, which represents only a piece of the era of publishing years, but will be useful for further comparisons.

Key words: bibliography, short story, feuilleton, *Slovenski narod*

Kazalo

KAZALO	4
UVOD	6
1 SLOVENSKI NAROD	7
2 LEPOSLOVJE NA ZAČETKU 20. STOLETJA	8
3 ANALIZA KRATKIH LEPOSLOVNIH DEL V SLOVENSKEM NARODU OD LETA 1901 DO 1906	9
3.1 IZVIRNO IN PREVEDENO (TUJE) LEPOSLOVJE	9
3.2 OBSEG KRATKIH PRIPOVEDI	10
3.2.1 <i>Kratke pripovedi v celoti in v nadaljevanjih</i>	11
3.2.2 <i>Najkrajša in najdaljša kratka pripoved</i>	12
3.3 PODNASLAVLJANJE IN VRSTNE OZNAKE KRATKIH PRIPOVEDI	14
3.4 TEMATIKA KRATKIH PRIPOVEDI	16
3.5 AVTORJI KRATKIH PRIPOVEDI	19
3.5.1 <i>Avtorsko in anonimno leposlovje</i>	19
3.5.2 <i>Avtorji glede na spol</i>	20
3.5.3 <i>Najpogosteje objavljeni avtorji</i>	21
3.5.4 <i>Raba psevdonimov</i>	23
3.6 DALJŠE PRIPOVEDI IN FELJTOSKI ROMANI	23
3.6.1 <i>Daljše pripovedi</i>	24
3.6.2 <i>Feljtonski romani</i>	25
ZAKLJUČEK	28
VIRI IN LITERATURA	29
BIBLIOGRAFIJA LEPOSLOVJA SLOVENSKIH IN ANONIMNIH AVTORJEV V SLOVENSKEM NARODU OD LETA 1901 DO 1906	30
1901	30
1902	30
1903	32
1904	35
1905	37
1906	40

KAZALO SLIK

Slika 1: Slovenski narod, naslovna stran z rubriko Listek	7
Slika 2: Črtice Zofke Kveder	13
Slika 3: Najdaljša kratka pripoved v eni številki (V. Jelenc, Božič)	13

KAZALO GRAFOV

Graf 1: Razmerje med številom slovenskih in prevedenih leposlovnih del	10
Graf 2: Prikaz prevedenega tujega leposlovja po jeziku originala	10
Graf 3: Prikaz števila kratkih in daljših pripovedi ter feljtonskih romanov	11
Graf 4: Prikaz izhajanja pripovedi v nadaljevanjih (1901-1906)	12
Graf 5: Število pripovedi s podnaslovom oz. vrstno oznako	15
Graf 6: Prikaz najpogostejših naslovov in njihova kontinuiteta med leti 1901 in 1906	16
Graf 7: Prikaz deleža anonimnega in avtorskega leposlovja	20
Graf 8: Prikaz deleža objav glede na spol	21

KAZALO TABEL

Tabela 1: Število besed v najkrajših kratkih pripovedi Zofke Kveder	12
Tabela 2: Prikaz podnaslovov in vrstnih oznak po letih	15
Tabela 3: Prikaz števila anonimnih in avtorskih objav	19
Tabela 4: Število avtorjev glede na spol po letih	20
Tabela 5: Število največkrat objavljenih avtorjev	22
Tabela 6: Raba psevdonimov in kratic po letih	23

Uvod

Diplomsko delo zajema analizo šestih letnikov časopisa *Slovenski narod*. Delo je potekalo v več fazah. Najprej sem se lotila raziskovalnega dela. S pomočjo Digitalne knjižnice Slovenije sem pregledala vseh šest letnikov ter izpisala vsa leposlovna dela, ki so izšla v tem obdobju. Tu sem včasih imela nekaj težav. Spraševala sem se namreč, kako določiti mejo med literarnimi in publicističnimi objavami. Izpisano bibliografijo sem postavila na Wikivir ter pri tem dodala povezave do posameznih številok na spletni strani Digitalne knjižnice Slovenije, kjer dela najdemo. Na seznam del sem uvrstila tudi tista, ki so na meji leposlovja in morda v samo analizo niso bila uvrščena.

Drugi del ustvarjanja diplomske naloge obsega prebiranje leposlovja in analizo. Pregledala sem delež izvirne literature in prevedenega leposlovja ter delež kratkih in daljših pripovedi. Zanimalo me je podnaslavljanje pripovedi, osredotočila pa sem se tudi na tematiko pripovedi in povezanost tem z dejstvom, da je bil *Slovenski narod* politični časopis. Pri avtorstvu me je zanimalo predvsem kdo so bili ljudje, ki so objavljali, ali kateri izmed njih izstopa po številu objav ter kolikšen je delež anonimnih pripovedi, ki sem jih prav tako vključila v analizo. Posvetila sem se se razreševanju psevdonimov, ki so jih uporabljali nekateri avtorji, pri čemer sem si pomagala s Kocijanovo bibliografijo Slovenska kratka pripovedna proza 1892–1918. Kljub temu pa je kateri izmed njih še vedno ostal nerazrešen.

Dodana je bibliografija leposlovja, ki je dostopna tudi na Wikiviru.

1 Slovenski narod

Slovenski narod je liberalni politični časopis, ki je v času svojega izhajanja skrbel za informiranost o aktualnem političnem stanju, kar pa seveda ni bilo povsem nepristransko. Poleg vsakodnevnih informacij je z rubriko Listek skrbel tudi za kulturni napredek. V rubriki najdemo slovensko in prevedeno tuje leposlovje, ocene književnih del, izdanih v tistem času, pa vse do poročil o slovenskih gledališčih. Izhajal je od leta 1868 do 1943, sprva trikrat tedensko, delno tudi zaradi poslovanja z izgubo. Od prvega januarja 1873 pa je časopis izhajal dnevno in velja za prvi slovenski dnevnik. Leta 1872 je bila v Ljubljani ustanovljena Narodna tiskarna, ki je bila solastnica *Slovenskega naroda*.

Časopis je bil ustanovljen pod vplivom političnih okoliščin takratnega časa in je bil pomemben del nadaljnega prebujanja slovenske politične in narodne zavesti. Časnik je bil na začetku protiutež Bleiweisovim Novicam in je bil vse do prve svetovne vojne osrednje glasilo slovenskih liberalcev.

Anton Tomšič je bil urednik časopisa do leta 1871, ko ga je nasledil Josip Jurčič, ki je časnik urejal do svoje smrti leta 1881. Po njegovi smrti je začasno vodenje prevzel Ivan Tavčar. V tem času je bil uradnik njegove odvetniške pisarne Miroslav Malovrh, ki je marca 1891 postal korektor Narodne tiskarne, junija 1897 pa tudi prvi urednik *Slovenskega naroda* (vse do leta 1918).

Od konca leta 1943 pa do 1945 je *Slovenski narod* s podnaslovom Ponedeljska izdaja Jutra izhajal v okviru časopisa Jutro.

Slika 1: Slovenski narod, naslovna stran z rubriko Listek

2 Leposlovje na začetku 20. stoletja

Pri prebiranju šestih letnikov *Slovenskega naroda* iz začetka 20. stoletja sem se soočila z različnimi tipi leposlovja. V ospredju je seveda kratka pripovedna proza, ki je, kot ugotavlja Gregor Kocijan, od leta 1850 do druge svetovne vojne naredila dolgo in zanimivo razvojno pot. (Kocijan 2006: 3) Eden izmed razlogov za razmah kratke pripovedne proze, je zagotovo način objavljanja leposlovja v takratnem času. Leposlovje je namreč izhajalo v časnikih, ki so le del namenili objavljanju leposlovja in so bili tako avtorji nekoliko omejeni glede dolžine pripovedi. Kratka proza je že s samim imenom torej omejena z dolžino, saj pod to oznako po navadi štejemo pripovedi z manj kot 1000, pa vse tja do 8000 besed.

Kocijan v obravnavi krake pripovedi (Kocijan 2006: 5) navede kar nekaj značilnosti kratkih zgodb, izpostavila pa bi rada tiste, ki jih lahko potrdim glede na prebrano gradivo:

- Večina kratkih pripovedi upoveduje le izsek ali fragment iz življenja osebe, ki pa je bivanjsko odločilen in pomemben za nadaljnje življenje le te.
- V kratkih pripovedih se v večini primerov vse vrti okoli enega osrednjega lika ali kvečjemu dveh, ki pa sta v tesni medsebojni odvisnosti. Pri tem sem ob prebiranju pogosto zasledila še tretjo osebo, ki lahko (ni pa nujno) pomembno vpliva na razplet dogodkov (predvsem v zgodbah z ljubezensko tematiko in motivom ljubezenskega trikotnika).
- Osrednja oseba, ki je nekakšen temelj oziroma središče, okoli katere se razpleta zgodba, je po navadi zunanje ali karakterno podrobneje predstavljena. Vse ostale osebe, ki se morebiti pojavijo, imajo le površne oznake.
- Eno od načel kratke pripovedi naj bi bila tudi vsesplošna zgoščenost, ki jo narekuje omejenost obsega, zato naj bi bili ubeseditveni načini, kot so npr. dialog, opisi, označitve in poročanje, praviloma skrčeni. (Kocijan 2006: 5) Z omenjeno lastnostjo bi se lahko v večini primerov seveda strinjala, sem pa pri prebranih pripovedih vseeno opazila kar precej dialogov.

Poleg omenjenih kratkih pripovedi, pa kar precejšnje število objav zavzemajo nekoliko daljše pripovedi in feljtonski romani, ki so v diplomskem delu obravnavani posebej.

Začetek feljtonskega romana sega v leto 1873, ko je ravno v *Slovenskem narodu* izšel Jurčičev Ivan Erazem Tatenbah; Jurčič je bil takrat tudi urednik časopisa. Najpogosteje

objavljan avtor feljtonskih romanov pa je bil Miroslav Malovrh in to prav tako v času, ko je bil tudi urednik *Slovenskega naroda*.

Feljtonski roman se je skozi čas soočal z različnimi imenskimi oznakami, tako lahko med poimenovanji za to vrsto zasledimo še feljtonistični, podlistkarski, časnikarski, novinarski in žurnalistični roman. (Hladnik 2013)

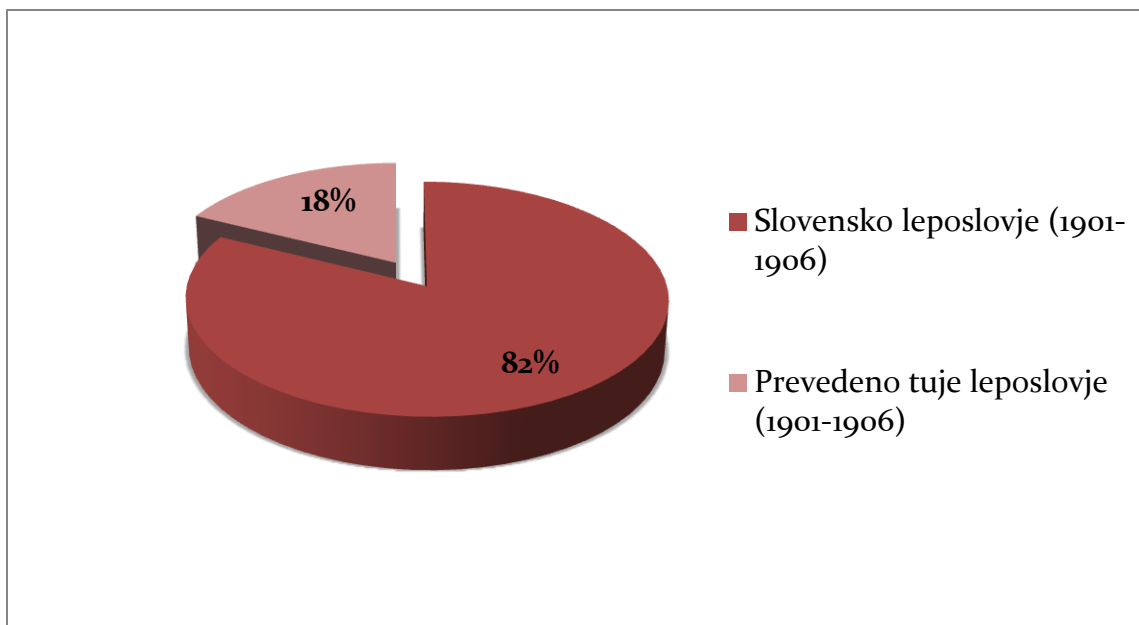
3 Analiza kratkih leposlovnih del v *Slovenskem narodu* od leta 1901 do 1906

Pri analizi leposlovja sem se osredotočila na dela slovenskih in anonimnih avtorjev. Zanimala me je kratka pripovedna proza, katere je največ, daljša besedila in feljtonske romane pa sem opredelila posebej.

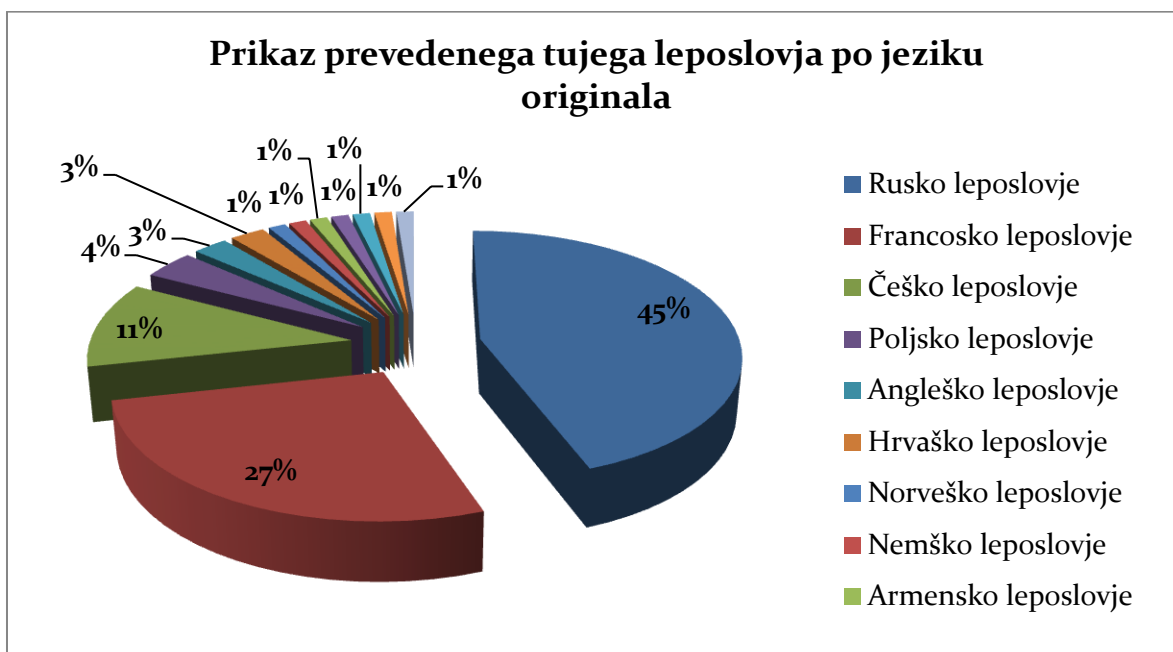
3.1 Izvirno in prevedeno (tuje) leposlovje

Nabor leposlovja slovenskih in anonimnih del je z leti naraščal. V prvih dveh obravnavanih letih (1901 in 1902) je število leposlovja slovenskih in anonimnih avtorjev razmeroma malo (24 in 39). Leto 1903 prinese porast, saj sem v tem letu našela kar 81 leposlovnih del. To leto v rubriki Listek izidejo tudi kar tri daljša dela. Število daljših leposlovnih pripovedi je enako tudi v letu 1904, ko je zbranega leposlovja skupaj kar 87. Leta 1905 število kratkih pripovedi upade na 72, nekoliko tudi na račun daljšega leposlovja (5 del). V zadnjem obravnavanem letu sem našela 74 pripovedi, od tega 4 daljša. Preštevanje pripovedi potrjuje tudi Kocijanovo tezo, da je število pripovedi z leti naraščalo.

S temi podatki pa je povezano tudi objavljane prevedenih tujih del. Tako kot namreč narašča število slovenskih del, tako z leti upada število prevedenega leposlovja. Ta so bila namreč številčnejša v letih 1901 (32 del) in 1902 (33 del), leta 1903 jih najdemo 14, leto kasneje pa le še 2 deli. Največ prevedenih del je iz ruščine, kar 36. Sledijo ji dela francoskih (22 del) in čeških (9 del) avtorjev. V grafu so prikazani podatki vsega tujega leposlovja. Pri tem naj omenim, da so nekatera dela bila objavljena v nadaljevanjih, torej ne gre za število objav, temveč število pripovednih del kot celot. V to štetje prav tako nisem vključila treh pesmi slovenskih avtorjev in enega prevedenega dramskega besedila. Na koncu pridemo do razmerja 377 : 81 (po številu pripovedi) v prid slovenskega leposlovja.

Graf 1: Razmerje med številom slovenskih in prevedenih leposlovnih del

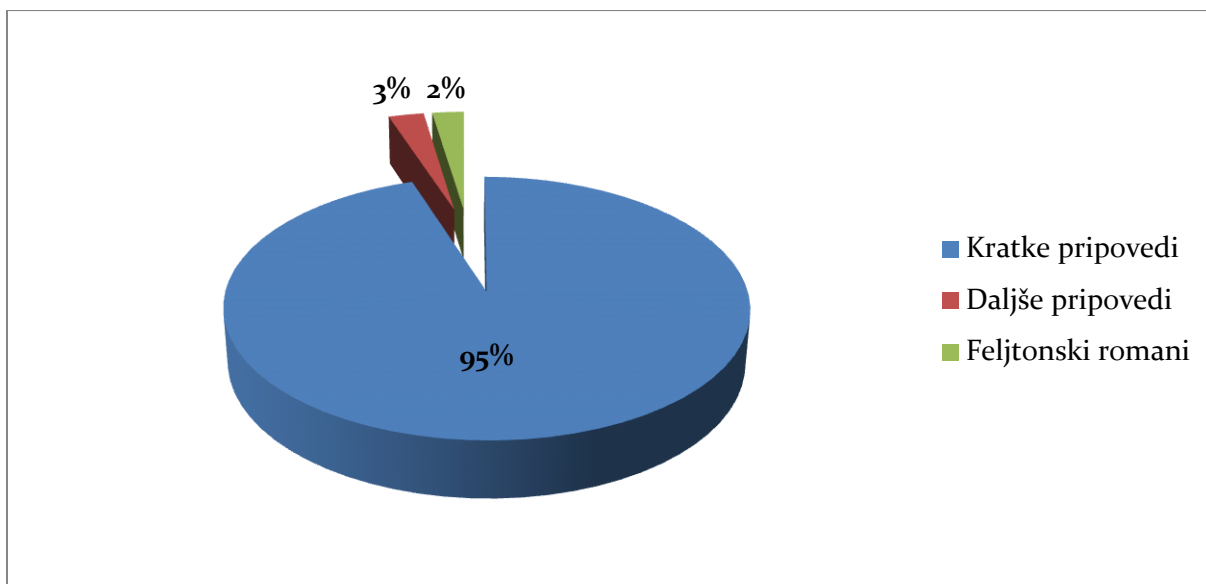

Graf 2: Prikaz prevedenega tujega leposlovja po jeziku originala

3.2 Obseg kratkih pripovedi

Kratka pripoved je že v samem imenu definirana glede na obseg. Poleg drugih pomembnih kriterijev (glej poglavje 2, Leposlovje na začetku 20. stoletja) je obseg samih pripovedi vendarle ena bolj očitnih lastnosti. Kje je meja med kratko in daljšo pripovedjo, je nekoliko težje določiti. Če se ravnamo po Kocijanu, potem v prvo kategorijo sodijo pripovedi z manj kot 1000 besedami, pa vse tja do 8000 besed. (Kocijan 2006: 3)

Na podlagi že omenjenih kriterijev in rezultatov analize, lahko rečem, da imamo v omenjenih šestih letih *Slovenskega naroda*, opraviti predvsem s kratko prozo. Če pogledamo številke, dobimo naslednje rezultate: vseh pripovedi, ne glede na obseg, je 377. Kratkih pripovedi je 358, kar predstavlja kar 95 % vseh del. Daljših pripovedi je 10, kar predstavlja 3 %, feljtonskih romanov, s še daljšim obsegom pa je v omenjenih letih 9 (2,5 %).

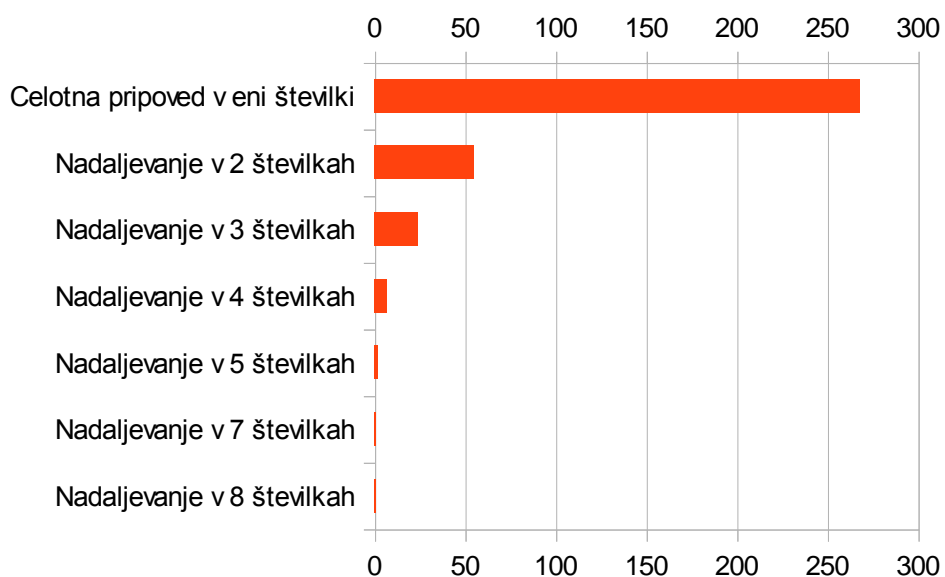

Graf 3: Prikaz števila kratkih in daljših pripovedi ter feljtonskih romanov

3.2.1 Kratke pripovedi v celoti in v nadaljevanjih

Pri analizi kratkih pripovedi me je zanimalo tudi to, koliko jih je izšlo v celoti v eni številki ter koliko del je izšlo v nadaljevanjih v več številkah. Pri kratki pripovedi mislim torej na zgornjo mejo približno 8000 besed. Ugotovila sem, da je kar 268 del oziroma 75 % vseh kratkih pripovedi izšlo v celoti v eni številki. To nam pove, da je večina zgodb precej kratkih (do 2000 besed). Pod kratko leposlovje v nadaljevanjih pa sem uvrstila vse pripovedi, ki so bile objavljene v najmanj dveh številkah.

Vse kratke pripovedi (v eni objavi in v nadaljevanjih) so izšle v 478 različnih številkah, kar glede na številko 1794 (to je število vseh števil v šestih letih) 27 %.

Graf 4: Prikaz izhajanja pripovedi v nadaljevanjih (1901-1906)

Kot je razvidno iz grafičnega prikaza, je bilo največ del, ki so bila objavljena v nadaljevanjih, objavljenih v dveh in treh številkah. Delež nadaljevanj v štirih številkah ali več znaša le 4 % vseh kratkih pripovedi. Pripovedi v nadaljevanjih so si po navadi sledile v zaporedju, ni pa nujno.

3.2.2 Najkrajša in najdaljša kratka pripoved

Najkrajše pripovedi so črtice Zofke Kveder, ki zajemajo od 200 do 300 besed. Te črtice so izšle 6. novembra 1903 v številki 257.

<i>Naslov</i>	<i>Število besed</i>
Sovraštvo	200
Vratar	230
Svetilka	237
Zdaj ga spoštujem	252

Tabela 1: Število besed v najkrajših kratkih pripovedi Zofke Kveder

LISTEK.

Črtice.

Spisala Zorka Jelovškova.
Sovraščto.

Razgovarjali so se o simpatiji in antipatiji, o ljubezni in sovražnosti. »Ah, kaj! jaz imam vse ljudi radi,« je rekel nekdo. »Jaz sam tiste sovražim, ki mene sovražijo,« — je govoril drugi. »A jaz potolujem maslovanja, ostrega krutega, potem v sovražnost, potem vsem odpuštam, vse pozabim, kar so mi storili žalega,« je menil tretji. Četrti je molčal. »A kaj mislite vi?« so ga vprašali. »Jaz? Jaz sovražim samo enega človeka na svetu. In čim bi se tisočkrat zmaščeval nad njim, če bi uničen in ponižan ležal pred menoj, ne odpuštil bi mu. Mojo sovraščto ne pozna odpuščanja. »In zakaj ga tako sovražite? kaj vam je učinil?« »Kam je, da je ura v mojem

življenju, katero bi za največje ceno, — ako bi bilo mogoče! — izkopal, izkalil, iztrgal iz svojega spomina. Kriv je, da je ura v mojem življenju, na katero mislim s kešanjem in sramoto. Kadar se spomnim nani, spomnim se ob enem, da je v mojem življenju nekaj, za kar me je sram pred svojo dušo, kar si ne bom nikoli odpuštil! ... A on je kriv! ... Naj bo proklet!«

Zagledal se je nekam daleč in njegove oči so bile polne žalosti in mrzine.

Svetilka.

Po dnevi se vna blisk, gospoška je in elegantna. Na najboljšem mestu stoji na moji pisalni mizi in je kraso celo sobo. »Kako krasna svetilka,« pravijo moje znanke, kadar pridejo k meni. Da, lepa je in se zna pokazati, postaviti, vzbujati pozornost. Njeni posrebeni kovinski deli se iskrijo, veliki cilindri so bliska, kakor velika, prozorna pena, zelena kroglija je pol zastrta z zeleno, čipkasto izrezljano svilo. Postavlja se.

Mnogo bi človek pričakoval od nje. Ali zvečer, kadar jo prižgem, se jezim. Ne morem reči, da ima lepo, svetlo loko. Čisto klaverno gori, slabe volje in jezljivo. Oči me bole vase večer. Včasih se spomni in se tresne, plapolka, kakor da bi stala v vetru. In smrdi; vsa soba je polna grdega petrolejega smrada. In kadl se, da je cilindri za polure že ves črn. Popravim, čistim, privijam ali vedno ista smrdelca, krmeljiva, zakajena luč.

A tako je lepa, elegantna, prijetna za oko. Zdan je že nekaj večerov ne prižigan več.

Taka je, kakor nekateri ljudje. Toliko obetajo na prvi pogled, gore premaknejo misli, trdi so, kakor kromen, žisti, brde madeža, kakor zlato, — ali če pride res kaj, niso za rabo, — slabihi, ljudje za parado, za fraze, za postavljanje, — ali drugače za nič, pod milim Bogom za nič!

A tolklo slepe prvi hip, slepe, kakor moja svetilka na mizi, ki je dika mimo sobe, elegantna in fina, — le samo sveti ne ...

Vratar.

Na dvorišču je stalo nekaj ženek. Vratarjeva žena je pripovedovala, da je njen mož danes v noči bljuval kri.

»Že zopet!« so se čudile ženske. »Da, Bogan bodi potrožen,« je dejala vratarica in si obrusila z predpasnikom obraz. »Strašnaška vročina!« je vzdihnila.

»V resnici, grozna,« so pritjevale ženske in se razile. Bilo je v prvih urah popoldnanskih in človek je bil len in zaspan.

V vratarjevem stanovanju je bilo hladno in temno. Dikalo je po zdravilih. Pri odprtju oknu je sedel bolnik in kašljal.

»Zakaj si jim pralila?« je vprašala svojo ženo, ko je vstopila v sobo.

»Kaj pa?« je vprašala nazaj. »Da sem ... da sem ... da sem slab in da sem bljuval kri!«

Njegov glas se je tresel, kakor blede, suhe roke, ki so mu ležale na kolnih.

»I mo, saj je res! Zakaj bi lagala in skrivala? Ti si pa res čuden!«

je dejala in se zamejala — skoro malo preglaslno.

Tiho je bilo potem, samo bolniku je zdrlila solza po licu nitod v rumeno, redko brado.

Kaj so morali res vsi vedeti, da je Bogan na smrt, kaj so morali biti vsi poučeni, kako umira, da računajo za strašen in ostuden račun: kako dolgo še zdrži, kaj uganove!

Skoro sovražno je pogledal ženo, potem se je mračno, brezupno, zaplopljen v črne, moreče svoje misli, obrnil se proti pustemu, praznemu dvorišču.

Zdaj ga spoštujem.

Ni bil nič posebnega, izvanrednega, — nasprotno, kdaj je poznal, je govoril o njem z dobronamernim nasmehom: »Ta človek! ...« kar je imelo pomeniti: »Ne, to je res, duhovit ni!«

Večkrat sem prišla z njim v dotiko, ali nikoli nisem zapazila, da je kaj zanimivega na njem. Plitka duša, kakor nih gre dvajset na duet.

Enkrat vasa šla skupaj skozi park. Drevo je dehtelo v prijetni svetlosti

Slika 2: Črtice Zofke Kveder

Najdaljša kratka pripoved, objavljena v eni številki, je delo Vitomirja Jelenca z naslovom Božič. Izšla je 23. decembra 1905 (št. 293) in obsega 5910 besed. Jelenc je že kot gimnazijec pisal leposlovnne listke in črtice, ki jih je objavljval v časopisju, največ ravno od leta 1903 v Slovenskem narodu.

Slika 3: Najdaljša kratka pripoved v eni številki (V. Jelenc, Božič)

Najdaljša pripoved v nadaljevanjih pa je delo Rajka Peruška *Od Reke do Senja*. Delo je izšlo avgusta 1904 v osmih številkah. Bil je velik ljubitelj potovanj in v časopisju izšlo kar nekaj opisov potovanj, med katere sodi tudi omenjeno delo v *Slovenskem narodu*. Gre za opis njegovega potovanja od Reke do Senja na Hrvaškem, kot tudi prikaz značilnosti in razmer v posameznih krajih.

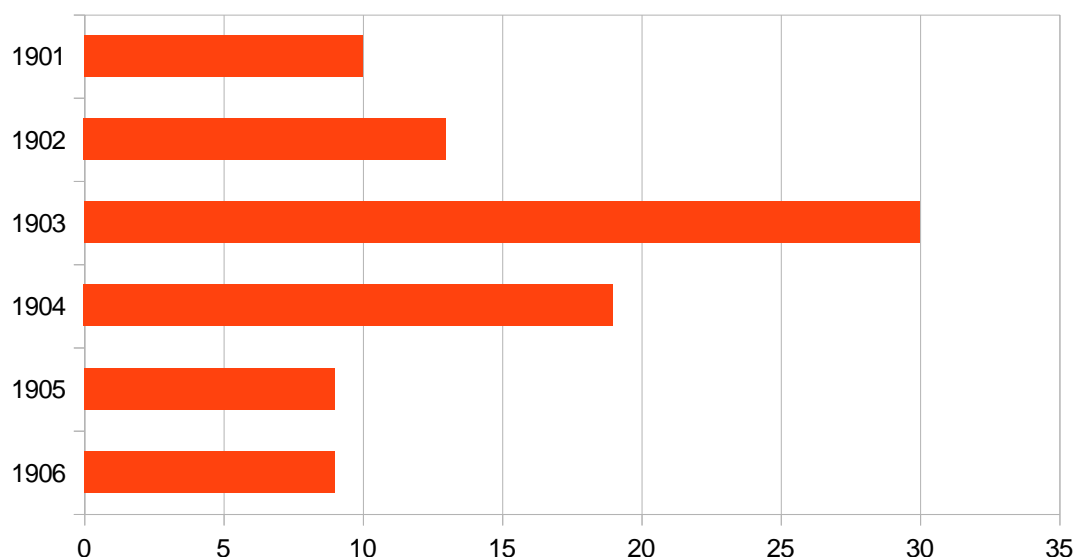
3.3 Podnaslavljanje in vrstne oznake kratkih pripovedi

Pri analizi me je zanimalo tudi podnaslavljanje kratkih pripovedi oziroma predvsem za kakšne podnaslove oziroma vrstne oznake so se odločali avtorji. Ugotovila sem, da večina uporabljenih vrstnih oznak ustreza standardnim poimenovanjem za kratko pripoved (med takšnimi so črtica, spomin, sličica, slika, humoreska, fantazija, novela, odlomek idr.). Našla sem tudi vrstno oznako za srednje dolgo pripoved – povest, ki je podnaslov pripovedi *Jerica in Marta* (1901), ki je izšla v sedmih številkah in ima približno 7000 besed. Nekatere pripovedi pa so, v želji, da bi pritegnile čim večje število bralcev, še nekoliko bolj specifično poimenovane. Med takšnimi poimenovanji lahko najdemo: resnična povest iz zadnjega desetletja 19. stol, izpred sodišča, slika iz življenja ljubljanskih beračev, resnična dogodba, ki se bo šele vršila, iz spominov duhovnika, iz preteklega časa, gozdna idila, legenda iz devete dežele ...

<i>Leto</i>	<i>Podnaslovi</i>
1901	resnična povest iz zadnjega desetletja 19. stol.; črtica; star spomin; sličica (3), popotne črtice; povest; božična povest
1902	mračna slika; izpred sodišča; velikonočna povest; črtica (3); spomini s pota; slika iz življenja ljubljanskih beračev; potopisna črtica (3); resnična dogodba, ki se bo šele vršila; iz spominov duhovnika
1903	zapiski kranjskega kaplana; književna slika; novela; humoreska (3); iz preteklega časa; zaljubljena fantazija; iz polpreteklega časa; spomini s potovanja s križem domovine; iz sedanjega časa; povest iz tržaškega življenja; kriminalistična študija; zgodovinska povest; pesem v prozi; gozdna idila; črtica (9); legenda iz devete dežele; učiteljska povest iz devete dežele; sličica iz leta 1849; iz tujčevega zapisnika; odlomek iz življenja dveh razprtih
1904	legenda; slika iz tržaškega življenja; stran iz umetnikovega dnevnika; izpred sodišča; odlomek iz stare kronike; vizija; bajka; noveleta; črtica (3); črtice

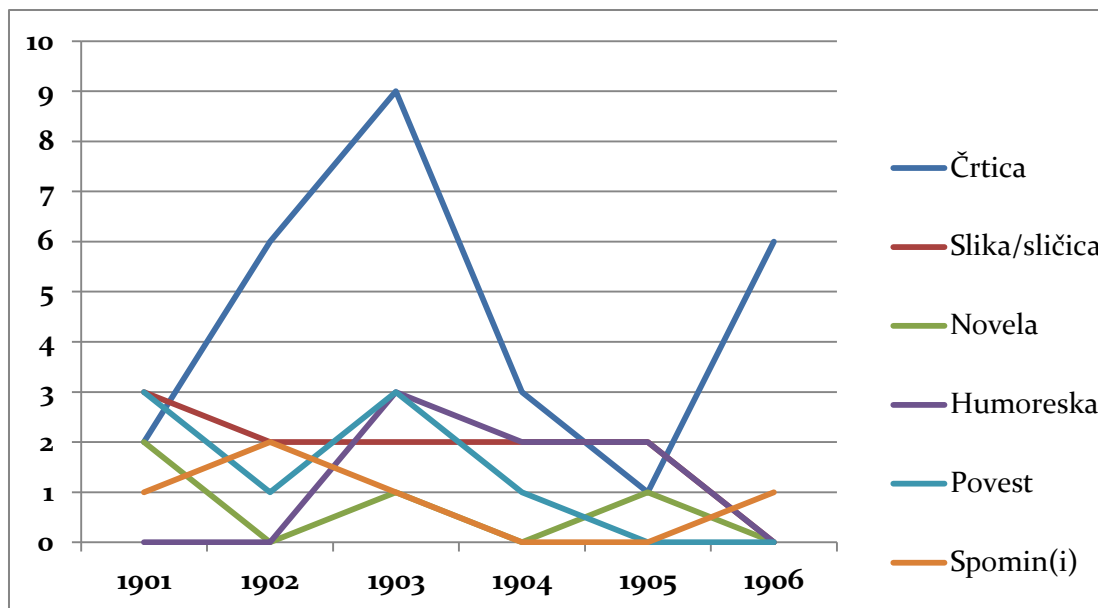
	iz hrvaških kopališč; humoreska (2); povest; slika; šaljiva črtica iz življenja doktorja Razsajača; slika z Miklavževega večera; iz dnevnika
1905	humoreska (2), resnična dogodba; zgodovinska, narodopisna in književna črtica; sličica iz življenja; fantazija; slika iz življenja; iz dnevnika samostanskega novica; novela
1906	poletni spomini starega grešnika; misterij "mačkovitega" samca Matije Krepostnika; črtica (6); tragikomična pasja zgodba

Tabela 2: Prikaz podnaslovov in vrstnih oznak po letih

Graf 5: Število pripovedi s podnaslovom oz. vrstno oznako

Iz grafičnega prikaza je razvidno, da je bilo največ pripovedi s podnaslovom objavljenih leta 1903 (30), predvsem na račun Zofke Kveder, ki je večino takratnih objav opredelila z vrstno oznako črtica. Vrstno oznako humoreska je za večino svojih pripovedi uporabil Julij Bučar, Janko Kessler pa je svoja dela po navadi podnaslovil z oznako sličica. Podnaslovov se je pogosto poslužil tudi Vitomir Jelenc (stran iz umetnikovega dnevnika, noveleta, slika iz tržaškega življenja ...).

Graf 6: Prikaz najpogostejših naslovov in njihova kontinuiteta med leti 1901 in 1906

3.4 Tematika kratkih pripovedi

Pri sami analizi sem se osredotočila tudi na tematska polja, v katera sem uvrstila prebrane kratke pripovedi. Pri tem sem imela sicer nekaj problemov, saj pri nekaterih kratkih zgodbah ni bilo povsem preprosto določiti osrednje tematike, kar nekaj del pa prepletajo različne tematike. Kljub temu sem na koncu pripovedi uvrstila v pet glavnih tematskih polj.

Že pred samo analizo sem dobila precej jasno sliko o prikazu ženskih likov v prebranih zgodbah. Te so prikazane na dva načina:

- kot *femme fatale*, so predstavljene ženske v mnogih zgodbah. To so ženske, ki vodijo svoje življenje ter po možnosti še moškega. Po navadi imajo močan vpliv na usode drugih, ko posegajo v njihova življenja.
- kot *femme fragile* pa so predstavljene ženske, ki jim usoda ni naklonjena. Po navadi trpijo zaradi moške nezvestobe, ločitve zaradi različnih okoliščin, včasih pa so to tudi ženske, ki trpijo zaradi močnejših žensk, omenjenih v prejšnji točki.

Pri obravnavi tematik sem velik delež vseh kratkih pripovedi (138 pripovedi oz. 39 %) uvrstila v **ljubezensko tematiko**, ki je tudi najbolj zastopana. Razmerje med deležem zgodb o srečni in nesrečni ljubezni je uravnoteženo. Pri opazovanju zgodb pa sem se osredotočila tudi na posamezne motive znotraj tematskega polja.

Motiv poroke iz koristoljubja oziroma zaradi denarja se pojavi v 7 zgodbah, kar predstavlja 5

% zgodb z ljubezensko tematiko. Zanimivo je, da je v večini zgodb (85 %) moški tisti, ki zapusti svojo ljubezen, da se poroči z bogato žensko. Le v enem primeru izvemo, da moški kasneje to odločitev obžaluje. Prav tako sem našla le en primer, ko ženska zapusti moškega, ko ugotovi, da ta ni premožen.

V zgodbi *Novoletno darilo* (1901, št. 300) moški zapusti svoje dekle in se poroči z bogato žensko. Nekaj časa po njegovi poroki pa dobi pismo svoje bivše izvoljenke, v katerem pravi, da bo dobil novoletno darilo. Moški se prestraši, da ima otroka, in ga to močno preganja, saj se boji tudi za svoj zakon oz. svoje ugodje. Na koncu se izkaže, da bivše dekle želi, da od bogate žene dobi denar, da bo njej plačal doto in se bo tudi ona lahko poročila. V kolikor ji ne bo priskrbel denarja pa bo 'račun' kot novoletno darilo izstavila njegovi ženi.

Naslednji je motiv nezvestobe, ki je kot glavni motiv prisoten v 16 zgodbah. Tukaj je delež moških in žensk, ki so nezveste, enak. V večini primerov je nezvestoba na koncu kaznovana.

Primer ženske nezvestobe lahko najdemo v zgodbi *Marice Strnad* z naslovom *Durak* (1901, št. 126). Star bogat moški se poroči z mlado žensko. Ko igrata šah, ga vedno premaga, saj mu med igro na uho šepeta lepe besede in ga s tem zmede. Ko želi mož izvedeti, kje se je naučila tako dobro igrati šah, mu pove, da jo uči njegov dobri in precej mlajši prijatelj, s katerim ima afero.

V štirih zgodbah najdemo motiv neodobravanja zveze s strani staršev, v eni zgodbi pa se obratno par poroči ravno na zahtevo staršev.

Zgodba z motivom neodobravanja se lahko konča ne samo z ločitvijo zaljubljenecv, temveč mnogo bolj negativno, celo tragično. Takšen je razplet tudi v *Knafličevi* zgodbi *Marta Bogdanovič* (1902, št. 262). Marta dela pri Zaborštnikih in se zaljubi v gospodarjevega sina. Ko njegovemu očetu povesta, da se želita poročiti, ju želi oba ubiti. Marta zbeži domov, Ivan pa v Ameriko, od koder se ne namerava vrniti. Marta, ki je noseča, ob porodu umre, prav tako pa umre tudi njen otrok.

Motiv samomora zaradi nesrečne ljubezni pojavi dvakrat pri Vitomirju Jelencu v zgodbah *Povest izgubljene duše* (1903, št. 100) in *Na kresni večer* (1903, št. 142). V obeh primerih je moški tisti, ki je nesrečen in trpi zaradi nesrečne ali neuslišane ljubezni, kar ga privede do tega, da stori samomor.

Znotraj ljubezenske tematike se pojavijo še naslednji motivi, ki pa predstavljajo le majhen delež ali pa so v zgodbah zgolj obrobne pomena:

- motiv osamljenosti,
- motiv ljubosumja,
- boj za žensko,
- motiv nasilja nad žensko,
- partnerjeva smrt.

Naslednje pomembno tematsko polje zajemajo dela z **versko tematiko**. To, da *Slovenski narod* ni bil katoliški časopis, se je zelo nazorno kazalo tudi v teh zgodbah. Pri prebiranju katoliških časopisov lahko zelo hitro najdemo zgodbe z versko tematiko, pri čemer bo prikaz verskih nauk in duhovniškega poklica prikazan z najvišjim spoštovanjem, vsaka skušnjava pa kot negativno. Ravno nasprotno je v obravnavanih šestih letih *Slovenskega naroda*, kjer najdemo tudi motiv kršenja različnih verskih načel in motiv oskrunjenja duhovniškega poklica.

Zanimivo je, da sta obe pripovedi, v katerih je izrazito poudarjen motiv oskrunjenja duhovniškega poklica, anonimni (prva nima podpisa, druga pa je podpisana zgolj s kratico T.). V zgodbi Kako je župnik Janez lepi Ančki zdravil zobe (1901, št. 39) pride Ančka v župnijo, kjer dela kot kuharica. Ima afero z duhovnikom, kar vidi njen zaročenec in jo zapusti. Zgodba Čarovnica (1905, št. 11) nam prikaže jezuita Filipa, ki si zaželi mlade Alenke. Ker se mu ta noče predati, jo Filip obtoži čarovništva, posledično umre na grmadi.

Tretje večje tematsko polje je **popotna tematika**. Gre za popise potovanj, življenja v tujini in opise krajev. V potopisni črtici Po Črnem morju (1902, št. 234) spremljamo vtise s štiridnevnega potovanja. Tudi v okviru zgodb drugih tematskih sklopov lahko najdemo popotne motive, ki so sicer obrobni. Gre za motive odhoda v tujino zaradi študija, ali vrnitev v domači kraj po daljši odsotnosti.

Četrto skupino predstavljajo zgodbe z **družinsko tematiko**, znotraj katere najdemo naslednje motive:

- prepir med družinskimi člani zaradi dediščine,
- smrt v družini,
- skrb in vzgoja otroka.

Ena izmed pripovedi z **družinsko tematiko** je Kesslerjeva zgodba Ob smrtni postelji (1901, št. 175). Mati umira in večino premoženja zapusti sinu, saj sta obe hčeri že preskrbljeni. Njima to ni po godu, zato se sprejo med sabo, medtem ko mati umira.

3.5 Avtorji kratkih pripovedi

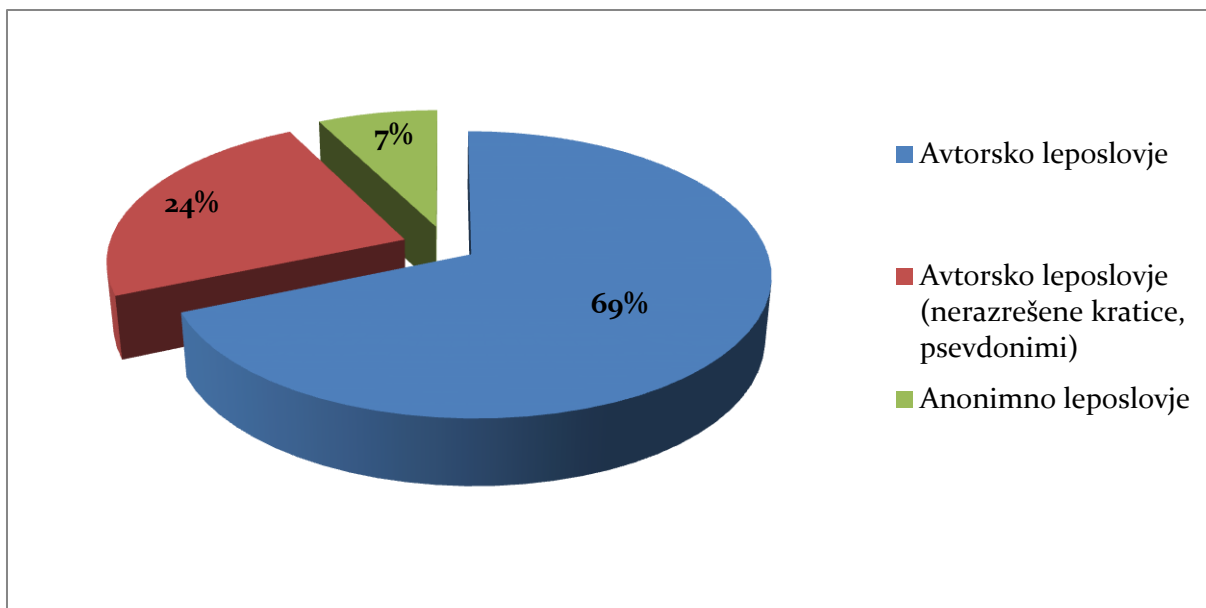
Avtorstvo posameznih pripovedi je bila prva večja težava, na katero sem naletela pri analizi. Veliko avtorjev je namreč podpisanih s psevdonimi, ali celo z začetnicami, kar pomeni oteženo ugotavljanje avtorstva. Pri sestavljanju bibliografije sem si pomagala s Kocijanovo bibliografijo Slovenska kratka pripovedna proza 1892–1918, kjer je razrešenih kar nekaj psevdonimov in okrajšav. Kljub temu jih je ostalo kar precej še nerazvozlanih. Zanimalo me je predvsem, ali kdo izmed avtorjev izstopa po številu objav v obravnavanih letnikih, kolikšen je delež avtorjev glede na spol ter kolikšen odstotek predstavlja anonimno objavljeno leposlovje. Pri obravnavi avtorjev sem zajela samo kratke pripovedno prozo (daljša proza je obravnavana v poglavju 3.6).

3.5.1 Avtorsko in anonimno leposlovje

Analiza kratkih pripovedi v omenjenih letih ima skupaj 27 anonimnih objav, kar predstavlja približno 7 % vseh kratkih pripovedi. V to rubriko sem štela le pripovedi brez kakršnega koli podpisa. Drugo kategorijo predstavljajo avtorska dela, ki sem jih ločila še na dve kategoriji. Prvo predstavljajo avtorji s polnim podpisom ali razrešenim psevdonimom in njihova identiteta ni dvomljiva. V tej kategoriji sem naštela 245 del, kar predstavlja 69 % vseh kratkih pripovedi. Drugo kategorijo pa tvorijo avtorji, ki so bili podpisani le z začetnicami, kraticami ali nerazrešenimi psevdonimi ter katerih identiteta nam ni znana (85 del z neznanim avtorjem predstavlja 24 %).

Leto	Število anonimnih objav	Število avtorskih objav	Število avtorskih objav (nerazrešena identiteta)
1901	1	19	3
1902	9	20	8
1903	7	54	17
1904	4	51	27
1905	4	47	16
1906	2	54	14

Tabela 3: Prikaz števila anonimnih in avtorskih objav

Graf 7: Prikaz deleža anonimnega in avtorskega leposlovja

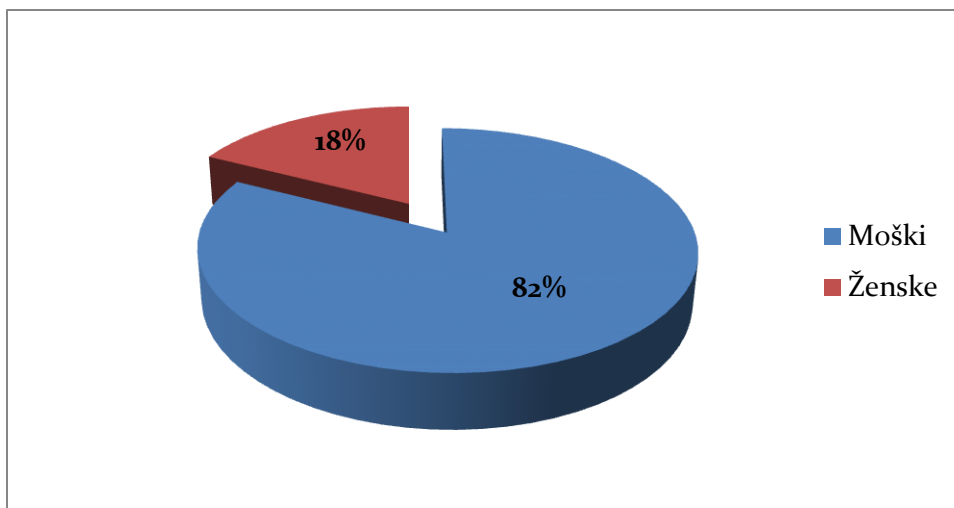
V omenjenih letih je bilo torej objavljenih več del z znanim avtorjem, kot anonimnih del. Pri anonimnih pripovedih še vedno ne moremo biti povsem prepričani ali gre za slovensko delo ali ne, vendar sem si poskušala kar najbolje pomagati z omembo imen, krajev in podobnega.

3.5.2 Avtorji glede na spol

Pri pregledovanju avtorstva me je zanimalo tudi, kolikšen je delež pisateljev in pisateljic. Ker je dosti kratic in psevdonimov ostalo nerazrešenih in jih posledično ne moram uvrstiti glede na spol, sem tu zavzela le vso avtorsko leposlovje z jasno identiteto avtorja (245 del).

<i>Leto</i>	<i>Število avtorjev</i>	<i>Število avtoric</i>
1901	15	4
1902	15	5
1903	36	18
1904	50	1
1905	39	8
1906	47	7

Tabela 4: Število avtorjev glede na spol po letih

Graf 8: Prikaz deleža objav glede na spol

Pričakovano gre za precejšnjo prevlado moških nad ženskimi avtoricami. Objav moških avtorjev je skupaj kar 202 (82 %), ženskih pa 43 (18 %). Število objav pisateljic je bilo tako največje leta 1903 (18 del), najmanjše pa leto kasneje (1).

3.5.3 Najpogosteje objavljeni avtorji

Med poznanimi avtorji sem preverila še to, kateri izstopajo po številu pripovedi. Gre za posamezna dela, ne glede na to, ali so izšla v enem kosu ali v nadaljevanjih. Rezultati so prikazani v spodnjih tabelah, kamor pa nisem zapisala vseh avtorjev, temveč le tiste z največ objavljenimi deli.

3.5.3.1 Avtorji

Največkrat objavljen je bil pisatelj oziroma humorist **Rado Murnik**. Poleg objav 32 kratkih pripovedi, je pogosto objavljaj tudi razmišljanja o takratnih aktualnih dogodkih, ki sicer niso uvrščena v analizo, ker seveda niso leposlovne narave. Leta 1902 je bilo objavljenih 5 njegovih kratkih zgodb (Bucek pa električna, št. 176; Bucek v Afriki, št. 193; Bucek v hramu umetnosti, št. 222; Bucek slika Buce, št. 228; Bucin portret, št. 240), vse pa so prikazovale osrednjo osebo, Bucka, njegove dogodivščine, družino in prijatelje v sporočilu teh zgodb pa je mogoče razbrati posmehljiv odnos do malomeščanske družbe. Leto kasneje je bilo objavljenih 7 njegovih del, med drugim Bucek v Zagrebu (št. 54), ki je nadaljevanje niza pripovedi iz leta 1902. Leta 1903 je v samostojni izdaji objavil burko Bucek v strahu. Sledilo je leto 1904, ko ni izšla nobena njegova pripoved. Največ pa jih je izšlo leta 1906, in sicer kar 14.

Po številu objavljenih kratkih pripovedi mu sledi **Vitimir Fedor Jelenc**. Vseh 20 kratkih pripovedi je objavil med leti 1903 in 1906. Največ (10), jih je bilo objavljenih leta 1904. Pri

objavljanju se je pogosto posluževal uporabe psevdonimov in kratic, kot so V. J., V. Y. in Vitoj Feodor. Večino njegovih kratkih zgodb prežema ljubezenska tema, ki je za osrednje osebe po navadi nesrečna, lahko celo usodna, saj kar dva moška zaradi ljubezni storita samomor. Nasploh je pri njem moški tisti, ki trpi zaradi ljubezni ali tisti, ki gre v svet za boljšim življenjem.

Na tretjem sta s 14 objavami **Josip Knaflič** in **Frančišek Ločniškar**. Oba sta imela največ objav leta 1904 (Knaflič 6, Ločniškar pa 7). Prvi se je pri objavljanju vedno podpisal s priimkom, drugi pa je uporabljal psevdonima Sorin, Borisov.

<i>Avtor/-ica</i>	<i>Psevdonim(i)</i>	<i>Število objav</i>
Rado Murnik	/	32
Zofka Kveder	/	22
Vitomir F. Jelenc	V. J., V. Y., Vitoj Feodor	20
Josip Knaflič	/	14
Frančišek Ločniškar	Sorin, Borisov	14
Ana Fabijan	Sonja	10
Julij Bučar	Juraj Lubič	8
Oskar Kamnšek	/	8
Cvetko Golar	Demeter, Jaroslavič, C., Abel Dhü	7
Fran Bolka	Samko Cvetkov, Samko Cvetkov Marin	7
Ivo Česnik	Ivo Blažič, Ivan Č. Levov, Maksimov	6
Josip Premk	/	6
Rudolf Maister	Vojanov	5
Janko Kessler	Janko K., Janko K-r., J. K., Janko Kotlar	5
Fran Govekar	Fr. G-r., Marijan	5
Marica Strand	Marica II	4
Mara Tavčar	Ivanovna	2
Marija Grošelj	Mar. G., M. G.	2

Tabela 5: Število največkrat objavljenih avtorjev

3.5.3.2 Avtorice

Med pisateljicami po številu objav prednjači **Zofka Kveder**, predvsem na račun 13 zelo kratkih črtic z obsegom od 200 do 500 besed. Pogosto se je podpisovala tudi samo s

priimkom Jelovšek.

Po številu objav ji sledi **Ana Fabijan**, ki se je vedno podpisovala s psevdonimom Sonja.

3.5.4 Raba psevdonimov

Raba psevdonimov je bila precej pogosta. Pod psevdonime, kot izmišljena oziroma skrivna imena, sem pri analizi uvrstila vsa poimenovanja, razen kratic oziroma začetnic. Pri štetju pripovedi, ki so bile podpisane s psevdonimi, sem štela tako razrešene kot tudi nerazrešene psevdonime.

Kratkih pripovedi, podpisanih s psevdonimi, je kar 133. Gre torej za število posameznih pripovedi, ne za število različnih psevdonimov. Največ pripovedi s psevdonimom je bilo objavljenih leta 1904 (36).

Drugo kategorijo podpisovanja predstavljajo kratice in začetnice. Pripovedi s takšnimi podpisi je 40 v vseh šestih letih skupaj, največ (14) prav tako leta 1904.

Leto	Število pripovedi s psevdonimom	Število pripovedi s kratico ali začetnicami
1901	8	0
1902	8	4
1903	30	9
1904	36	14
1905	23	9
1906	28	4

Tabela 6: Raba psevdonimov in kratic po letih

3.6 Daljše pripovedi in feljtonski romani

Daljših pripovedi med leti 1901 in 1906 je 10, feljtonskih romanov pa 9, kar skupaj predstavlja 5 % vseh pripovednih del med omenjenimi leti. Daljše pripovedi zajemajo 727 različnih številok od skupaj 1794, torej se daljše pripovedi in feljtonski romani pojavijo v 40,5 % vseh pregledanih številok.

3.6.1 Daljše pripovedi

Kocijan v svoji bibliografiji v to kategorijo poimenuje dolge novele in kratke povesti. (Kocijan 1988: 186). Sama sem pod to oznako uvrstila dela z več kot 8 nadaljevanji oziroma z obsegom več kot 8000 besed:

- G. S.: Po Rusiji. (1901, 1902)
- Fran Govekar (Fr. G-r.): Po Gorenji Italiji. (1902)
- anonimno: Radoslav Štrboncelj. (1903)
- Miroslav Malovrh: Žrtev razmer. (1903)
- J. S. Brenov: Slabost (1904)
- Miroslav Malovrh: Gospa Angela. (1905)
- Anton Trstenjak: Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem. (1905)
- Matija Rode (Bistričan): Brat Justin. (1905)
- Albin Prepeluh (A. P. Rušič): Hrepenenje. (1906)
- V. K.: Moje letovanje. (1906)

Delo *Po Rusiji* zajema 12 številke v letu 1901 in še dodatnih 6 v letu 1902, skupaj 18 nadaljevanj. Delo ima podnaslov popotne črtice, kar skupaj z naslovom jasno kaže na popotno tematiko, saj delo opisuje popotne dogodivščine po Rusiji, samo potovanje v tujino in tudi tamkajšnje življenje.

Takšne narave so tudi Govekarjevi 'spomini s pota' z naslovom *Po Gorenji Italiji*. Delo je iz 5 poglavij (I. Benetke, II. Milan, III. Turin, IV. Verona, V. Verona in Videm), objavljeno pa je bilo v 15 številkah.

Radoslav Štrboncelj je anonimna hudomušna pripoved brez podnaslova, ki je izšla v 10 številkah. Radoslav ali Jaka je uradnik in ima 30 let. Nikakor ni zadovoljen s svojim nosom, zato mu ga dr. Ridi operira in mu prišije nos opice. Nos se več kot le dobro prime, saj Radoslav postaja vedno bolj dlakav. Temu se vsi čudijo, doktor se celo boji, da mu je pokvaril življenje, Radoslav pa je nadvse zadovoljen in celo uspe v profesionalnem življenju, zato ima pripoved vedro, hudomušno noto in bi jo lahko uvrstili med šaljive lahkotne zgodbe.

Daljša pripoved *Žrtev razmer* je pripoved Miroslava Malovrha. Nosi podnaslov zapiski kranjskega kaplana in je izšla v 22 številkah. Delo med drugim popisuje kaplanove avanture z

različnimi, tudi poročenimi, ženskami. Pripoved je napisana v prvoosebni obliki.

Pripoved *Slabost* je izšla v 10 nadaljevanjih. Osrednja tematika je ljubezenska. Mož Janez vara ženo Elviro in jo tudi zapusti zaradi ljubice. Na koncu je njegova nezvestoba kaznovana, saj ostane sam, zapuščeni ženi pa medtem pomaga strežnik Janez.

Malovrhova pripoved *Gospa Angela* je izšla v 23 številkah in je po obsegu krajša od ostalih njegovih feljtonskih romanov, zato sem jo uvrstila v vmesno kategorijo. Tematika je ljubezenska, spremljamo namreč ljubezensko življenje Angele Kristanove, ki se mlada poroči s svetnikom Grebinom. Ker ji ta ne posveča pozornosti in hodi k precej starejši ljubici, to počne tudi ona, da bi pri njem vzbudila ljubosumje. Zgodba ima srečen konec s ponovno združitvijo Angele in Grebina.

Trstenjak je pripoved *Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem* vrstno opredelil z oznako zgodovinska, narodopisna in književna črtica. Delo je izšlo v 19 številkah marca 1905. Pripoved poleg opisa tamkajšnjega življenja prinaša tudi nekaj statističnih podatkov (npr. število prebivalcev), ki so vpleteni v zgodbo.

Matija Rode, podpisan s psevdonimom Bistričan je istega leta v časopisu objavil delo *Brat Justin*, ki je bilo objavljeno v 32 številkah. Delo je ima podnaslov *Iz dnevnika samostanskega novica*. Že leta 1903 je Rode pri *Slovenskem narodu* začel sodelovati kot feljtonist, med leti 1905 in 1909 pa je bil tudi sourednik časnika. V pripovedi spoznamo Ivana, ki se poda v samostan, kasneje pa od tam pobegne, saj je bil le zastonj delovna sila.

Albin Prepeluh je pod psevdonimom A. P. Rušič izdal pripoved *Hrepenenje*, ki ni tako obsežna kot prejšnja, ima namreč 9 nadaljevanj. Albin je bil socialistični politik, ki je do leta 1904 sodeloval tudi v socialnodemokratski stranki. To je zagotovo vplivalo tudi na njegovo pisanje. V pripovedi *Hrepenenje* spremljamo zgodbo povprečnega človeka Seljaka, ki živi v mali najemniški sobici.

V 9 nadaljevanjih je bilo objavljeno tudi besedilo s popotno tematiko, ki ima naslov *Moje letovanje*. Pripoved je spisal avtor, podpisan s kraticami V. K. Pri razreševanju s pomočjo Kocijanove bibliografije sklepam, da bi avtor lahko bil Vladimir Knaflič. Je lahkotna pripoved o letovanju glavne osebe, ki počitnice zaradi finančne stiske preživi v Ljubljani.

3.6.2 Feljtonski romani

Med devetimi feljtonskimi romani jih je kar 8 delo Miroslava Malovrha, ki je pri *Slovenskem narodu* pisal tudi politični pregled, med leti 1897 in 1918 pa je bil tudi urednik tega časnika. Večina teh romanov se od prejšnje kategorije loči že po samem obsegu, saj je povprečje

števíla nadaljevanj teh devetih romanov kar 62.

Pri feljtonskem romanu krajše razsežnosti - *Renegat, povest iz tržaškega življenja* - je Malovrh podpisan s kraticami I. B., roman pa ima 22 nadaljevanj. Ta pripoved se od drugih razlikuje po svoji tematiki. Ni namreč prežeta z zgodovinsko tematiko ali postavljena v kakšno zgodovinsko obdobje. Dogajanje je namreč postavljeno v leto 1884, v njej pa se prepletajo meščanska, socialna, ljubezenska in tudi družinska tematika. V uvodnem pogovoru s prijateljem Dolinarjem spoznamo Sancinija, ki je bil nedavno odpuščen iz vojaške službe in sedaj čaka na primerno nevesto. Na koncu spoznamo, kako se je usoda poigrala z njim. Našel je namreč primerno nevesto zase, Emo, a ga na vrhuncu njegove sreče obišče njegova bivša ljubica Adela, ki mu razkrije, da je njegova noseča partnerica Ema pravzaprav njuna hči. Zgodba se zaključi s poročanjem o Sancinijevem samomoru.

Feljtonski roman *Opatov praporščak* je že obsežnejši in je bil objavljen leta 1903 v 47 števílkah. Tu se je Malovrh podpisal s kratico F. R., delo pa ima podnaslov zgodovinska povest. Tematika je v tem delu zgodovinska, dogaja se namreč v času Celjskih grofov, natančneje leta 1404, ko se Andrej Rován, praporščak zatiškega opata, odpravi v Celje. Osrednji prostor dogajanja pa je Stiški samostan.

Pod novim orlom je zgodovinska povest Miroslava Malovrha. Izšla je leta 1904 in je imela 57 nadaljevanj. Razdeljena je na štiri večje dele, ki so členjena še na poglavja. Dogajanje je postavljeno v leto 1797, ko so v kranjsko deželo prišli Francozi.

Istega leta je izšlo še daljše anonimno delo z naslovom *Izza temnih dni: Sličice iz življenja raznih papežev*. Najdemo ga kar v 68 števílkah, v njem pa se prepletata zgodovinska in verska tematika. Namen teh sličic je namreč prikazati to, kar je zgodovina dognala in dokazala o posameznih cerkvenih poglavarjih in njihovih sodelavcih.

Leto 1905 je prineslo kar tri Malovrhove feljtonske romane, in sicer *Kralj Matjaž* (63 števílk), *Na devinski skali* (82 števílk) in *Koristka* (56 števílk). Števílka vseh njegovih objav v tem letu tako pristane na 203, kar pomeni, da so bila njegova dela objavljena v kar 68 % števílk tega leta. Prvi dve sta deli z zgodovinsko tematiko. Pripoved *Na devinski skali* je torej zgodovinski roman, ki nas popelje v dobo oglejskega patriarhata. Zgodovinska povest *Kralj Matjaž* vključuje zgodbo o junaku iz ljudskih pripovedk, prav to delo Malovrha pa je prvo izdano delo s to temo. Snov za pripoved *Koristka* je vzeta iz takratne Ljubljane in je prežeta z ljubezensko tematiko. Spoznamo Antona Kobeta na velikonočno nedeljo leta 1880, ko mu precej mlajša ljubica Olga pove, da jo je sram iti z njim na sprehod. Na koncu spremljamo

prizor Olge in ostarelega Antona na Bledu. Njeni bivši ljubimci se pogovarjajo, da ima druge, kar Anton ve, a ne upa nič reči.

Leta 1906 najdemo še dolgi pripovedi *V hiši žalosti* (64 števil) in njegov najdaljši feljtonski roman v teh letih – *Osvetnik* – s 101 nadaljevanjem. Prvo delo nosi podnaslov Povest iz tržaškega življenja, torej – kot nam namigne pisatelj – je dogajanje tokrat preseljeno v tržaško okolje, v pripoved pa je vključena ljubezenska tematika. Tudi pripoved *Osvetnik* se retrospektivno gledano dogaja v tržaški pokrajini, sicer pa v Ljubljani in sicer leta 1239. Zgodovinska tematika se prepleta z družinsko, saj spremljamo Krištofovo maščevanje očeta in umorjene sestre.

Zaključek

V diplomskem delu sem najprej poiskala osnovne podatke o časopisu *Slovenski narod* ter kratkih in daljših zgodbah tega časa. Vse te informacije so se kasneje pri analizi izkazale za zelo uporabne in so imele pomembno vlogo pri nekaterih ugotovitvah.

Pri sami analizi med leti 1901 in 1906 sem se osredotočila na različna področja. Tako sem ugotovila, da je nabor izvirnega leposlovja večji kot delež prevedene tuje literature. Med omenjeno prednjačijo prevodi iz ruščine. Večina analiziranih del pa po obsegu sodi v okvir kratkih pripovedi.

Pri analizi avtorjev sem predvidevala, da bo število pisateljev večje od števila pisateljic, kar se je izkazalo za pravilno. Razmerje 82,5 % : 17,5 % je torej v prid pisateljem, med katerimi ima največ objav Rado Murnik, ki je poleg leposlovja objavljaj tudi druge prispevke, bolj publicistične narave. Med ženskami po številu objav prevladuje Zofka Kveder, predvsem na račun zelo kratkih črtic.

Analizirala sem tudi tematike, ki prepletajo zgodbe. Največ zgodb prežema ljubezenska tematika, sledijo ji še verska/duhovniška, popotna in družinska. Manjši delež predstavljajo še vaška, socialna, vojna in bivanjska tematika.

Pomemben del diplomskega dela pa predstavlja postavitev nabora leposlovja na stran časopisa *Slovenski narod* na Wikiviru, s čimer je omogočeno lažje dostopanje do gradiva.

Viri in literatura

Gregor Kocijan: *Slovenska kratka pripovedna proza 1892-1918: Bibliografija*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani, 1988.

Gregor Kocijan: *Slovenska kratka pripovedna proza 1850-1941*. Obdobja, 23. Ur. Irena Novak Popov. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2006.

Miran Hladnik: *Začetki slovenskega feljtonskega romana* (predobjava poglavja za knjigo Norberta Bachleitnerja *Začetki feljtonskega romana*). Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2014.

Slovenska biografija: <http://www.slovenska-biografija.si/>

Slovenski narod. Digitalna knjižnica Slovenije. 10. 2. 2014.

Slovenski narod. Wikivir.

Slovenski narod. Wikipedija.

Sonja Kodrič: *Leposlovni podlistek v Slovenskem narodu v času od 1910 do 1920*. Diplomsko delo. Ljubljana, 2002.

Bibliografija leposlovja slovenskih in anonimnih avtorjev v *Slovenskem narodu* od leta 1901 do 1906

1901

- Dragotin Kette: Zimska romanca. (št. 28-31)
- anonimno: Kako je župnik Janez lepi Ančki zdravil zobe. (št. 39)
- Ivanka Anžič-Klemenčič(Adela): Samec. (št. 45)
- Egon Mosche: Vojna v Južni Afriki (IV. Moja prva bitka). (št. 47, 49, 50)
- Egon Mosche: Vojna v Južni Afriki (V. Bitka pri Colesbergu). (št. 61)
- Miljutin Zarnik: Kako je bilo s Trstom. (št. 63)
- Marica Strnad: Klopotec. (št. 80, 81)
- Rudolf Maister (Vojanov): Aut - aut. (št. 84)
- Josip Murn-Aleksandrov: Romantična noč. (št. 107)
- Josip Murn-Aleksandrov: Simpatija. (št. 111)
- Marica Strnad: Durak. (št. 126)
- Janko Kessler (Janko K.): Oče. (št. 134)
- Marica Strnad: Bacili ljubezni. (št. 138-140)
- Milanov (ps.): Prekova Cilja. (št. 156)
- Vatroslav Holz: Bitka pri Visu. (št. 165-167)
- A. Kozma (ps.): Škandal v kopališču žensk. (št. 171, 172)
- Janko Kessler (Janko K-r.): Rejenček. (št. 174)
- Janko Kessler (J.K.): Ob smrtni postelji. (št. 175)
- G. S.: Po Rusiji. (št. 189-192, 209, 218, 219, 238-240, 249, 250)
- Milanov (ps.): Na grobeh. (št. 251)
- Rudolf Arko: Jerica in Marta. (št. 253, 254, 256, 259, 260, 262, 263)
- Pavel Revin: Udova. (št. 284, 285)
- Rudolf Arko: Stari Pankracij in njegov vnuk. (št. 296)
- Rudolf Arko: Novoletno darilo. (št. 300)

1902

- Zofka Kveder: Onkraj morja. (št. 1)

- anonimno: S pošto. (št. 21, 22)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Ljubezen-strup. (št. 32)
- M. Provins: Na maskaradi. (št. 34, 35)
- Andrej Škulj? (A.Š.): Po jednem letu. (št. 55)
- Marica Strnad (Marica II): V vesni. (št. 68)
- Janko Kessler: Dvojna aleluja. (št. 72)
- Milanov (ps.): Mutka. (št. 81)
- G. S.: Po Rusiji. (št. 96, 98-100, 135, 136)
- Anton Trstenjak: Med razbojniki. (št. 117)
- Ivan Tavčar (r.): Pavle. (št. 132)
- Alojzij Kokalj (A. Kokalj): Kraljevica. (št. 171, 172)
- Rado Murnik: Bucek pa električna. (št. 176)
- anonimno: Kanonizacija dr. Žlindre. (št. 182)
- n.: Fridolon Žolna na Gorenjskem. (št. 186)
- anonimno: Kanarec suženj. (št. 187)
- Fran Govekar (Fr. G-r.): Po Gorenji Italiji. (št. 189-191, 194-197, 201-203, 206, 207, 211, 217, 218)
- Josip Murn: Penzionist. (št. 192)
- Rado Murnik: Bucek v Afriki. (št. 193)
- anonimno: Tercijalka. (št. 199)
- anonimno: "Tik-tak!". (št. 205)
- anonimno: 28 dni v cesarski službi. (št. 210)
- anonimno: Iz dnevnika kaplana. (št. 216)
- Ivan Cankar: Uboge rože!. (št. 219, 220)
- Rado Murnik: Bucek v hramu umetnosti. (št. 222)
- Marica Bartol: Ana. (št. 227, 228)
- Rado Murnik: Bucek slika Bucu. (št. 228)
- Milanov (ps.): Glaviški vasovalec. (št. 232, 233)
- anonimno: Iz farovžev. (št. 234)
- Rado Murnik: Bucin portret. (št. 240)
- Janko Kessler (Janko Kotlar): Na potu. (št. 241, 242)
- G. S-c.: Po Crnem morju. (št. 243)

- G. S-c.: Na Krimu. (št. 248, 249)
- anonimno: Polžev rod v sužnosti. (št. 250)
- Josip Knaflič: Marta Bogdanović. (št. 262)
- G. S-c.: Na rusko-avstrijski meji. (št. 268)
- M. Forinjak: Poletna noč. (št. 271, 272)
- Zofka Kveder: Božični večer. (št. 295)
- Zofka Kveder: Pred Silvestrom. (št. 299)

1903

- anonimno: Žrtev razmer. (št. 1-6, 9-19, 21-25)
- Rusticus (ps.): Mitnica. (št. 5)
- Slovanskij (ps.): Kritik in urednik. (št. 19)
- Josip Knaflič: Žena. (št. 22, 23, 24)
- Rudolf Maister (Vojanov): Zaradi škandala. (št. 25)
- Maks H. (ps.): Da, mama. (št. 27)
- anonimno: Veselica hotel Šnajcar. (št. 27)
- Josip Knaflič: Gospod Kljun in kmetica. (št. 29)
- anonimno: Radoslav Štrboncelj. (št. 30-39)
- Frančišek Ločniškar (Sorin): Iz življenja bednih. (št. 32-35)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Najboljša kapljica. (št. 40, 41)
- Rado Murnik: Bucek v Zagrebu. (št. 54)
- Ivan Cankar: Prijateljica. (št. 54-57)
- Rudolf Maister (Vojanov): Profesorjev dnevnik. (št. 58, 59)
- Josip Knaflič: Žena z začaranim očesom. (št. 60)
- Srečko Celestina (S.C.): Kaj pa hoče.... (št. 62)
- Rado Murnik: Titulirani narodnjak. (št. 65)
- R.: Iz naših župnišč. (št. 67)
- Rado Murnik: Slovo. (št. 70)
- Vitomir F. Jelenc (V. J.): Trnjeva rožica. (št. 72, 73)
- R.: Iz naših župnišč. (št. 76)
- anonimno: Vis-a-vis. (št. 78, 79)
- Vitomir F. Jelenc (V. Y.): Pomladnji dan. (št. 81)

- Zofka Kveder: Velikanoč. (št. 82)
- Cvetko Golar (Demeter): Mučenica. (št. 82)
- Frančišek Ločniškar (Sorin): Kdor hoče živeti. (št. 85)
- Rado Murnik: Večni ženin. (št. 87)
- Rudolf Maister: Moj god. (št. 89)
- Z. C.: Na periferiji. (št. 90, 91, 92)
- Vatroslav Holz (Prostoslav Kretanov): Po dvajsetih letih. (št. 96-98)
- Vitomir F. Jelenc (V. J.): Povest izgubljene duše. (št. 100)
- Š. Nad.: Po grehu. (št. 104)
- Zofka Kveder: Pod večer. (št. 105)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Bilo je v maju... (št. 107, 108)
- Nemirovič (ps.): O pravem času. (št. 113)
- Rado Murnik: Sramežljivi Janez. (št. 127)
- F-l.: Umetnik. (št. 138)
- Rado Murnik: As. (št. 140)
- Vitomir F. Jelenc: Na kresni večer. (št. 142)
- R.: Tarok. (št. 146)
- Sip-sap: Na samostanskem vrtu. (št. 151)
- R.: Iz naših župnišč. (št. 163)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Prvi honorar. (št. 170)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Živi mrtvec. (št. 176)
- Miroslav Malovrh (I. B.): Renegat, povest iz tržaškega življenja. (št. 177-185, 187-199)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Iz skritega življenja. (št. 188, 189)
- Malkontent (ps.): Gosli. (št. 193)
- Fran Milčinski (Fridolin Ž): Vertikalni Vatroslav in midva. (št. 199)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovšek): Na ogrski ravnici. (št. 201)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovšek): Utrinki. (št. 203, 204)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovšek): To so bili ljudje. (št. 206)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovšek): Cestar. (št. 206)
- Miroslav Malovrh: Opatov praporščak. (št. 211-219, 221, 222, 225-227, 229-237, 239-253, 255-264)

- Engelbert Gangl: Moj kabinet. (št. 228)
- Rado Murnik: Slutnja. (št. 231-233)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovšek): Obisk. (št. 246)
- Malkontent (ps.): Božji rop. (št. 248, 249)
- E.: Žan nezgoda. (št. 250, 251)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovšek): Spominjajte se!. (št. 252)
- Fran Bolka (Samko Cvetkov): Slamnik. (št. 254, 255)
- Marija Grošelj? (Mar. G.): Zadnje rože. (št. 256)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Sovraštvo. (št. 257)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Svetilka. (št. 257)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Vrtar. (št. 257)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Zdaj ga spoštujem. (št. 257)
- anonimno: Božji mož. (št. 258)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Glasek. (št. 259)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Tudi ljubezen. (št. 259)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Vodnjak. (št. 259)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Za premog. (št. 260)
- Zofka Kveder (Zofka Jelovškova): Iz vasi. (št. 260)
- Milan Jaklič (Leon Roman): Listje je padalo in šumelo.... (št. 264)
- anonimno: V zobeh. (št. 267-270)
- Zdenko Savinjski (ps.): Iz nekdanjih časov... (št. 271)
- E.: Mladost in poznejša leta pobožne gospe Minci N. N., rojene Mici Stepišnik. (št. 272-275)
- anonimno: Uspešno sredstvo. (št. 276)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Miklavž. (št. 281)
- Malkontent (ps): Poročnik Smola. (št. 287)
- anonimno: Moja Fatima. (št. 288)
- Oskar Kamenšek: Srci. (št. 295, 296)
- anonimno: Sveti večer. (št. 297)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Silvestrov večer. (št. 301)

1904

- Miroslav Malovrh: Pod novim orlom.
- Milan Jaklič (Leo Roman): Sveti trije kralji. (št. 6)
- Fran Bolka: Bil je.... (št. 9)
- Zdenko Savinski (ps.): Ljubezen v pomladi.... (št. 24)
- Vitomir F. Jelenc: Žene. (št. 29)
- Rudolf Maister: Ženske. (št. 35)
- Vitomir F. Jelenc: Pepelnica. (št. 38)
- Marija Grošelj? (M. G.): Astronom gospod Petrček. (št. 53)
- Josip Knaflič: V temi. (št. 62-64)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Taka smola. (št. 66, 67)
- anonimno: Iz za temnih dni: Sličice iz življenja raznih papežev. (št. 66-75, 77-86, 88-107, 109-115, 118-120, 122, 125, 127-130, 132-141)
- Fran Bolka (Samko Cvetkov): Tiho hrepenenje. (št. 70)
- Josip Knaflič: Makedonija. (št. 71, 72)
- Vitomir F. Jelenc: Velika noč. (št. 75)
- Ivan Tavčar: Velikonočni čudež. (št. 75)
- Ivan Tavčar: Krojaček Petruc. (št. 75)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Sanje življenja. (št. 77-79)
- anonimno: Tako je naše življenje. (št. 80)
- Jožef Fischer?: Prepolzko. (št. 86)
- Antonija Kadivec (ps.): Tri dni v Triglavskem pogorju. (št. 89-91)
- Frančišek Ločniškar (Sorin): Sveti Juri. (št. 92)
- F.čič: Marijino dekle!. (št. 94)
- Vitomir F. Jelenc: Pod akacijami. (št. 95-97)
- Nehljudov (ps.): Spomini.... (št. 103)
- Slava Jamska (ps.): Ob potoku. (št. 106)
- S. J.: Za srečo drugih. (št. 107)
- Fran Bolka (Samko Cvetkov Marin): Tisti večer pred Binkošti. (št. 115)
- Josip Knaflič: V cvetočem maju. (št. 116)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): [[.]]. (št. 117-119)
- Franc Fabinc: V majevem jutru. (št. 120)

- Frančišek Ločniškar (Borisov): Na Telovo. (št. 123)
- Josip Knaflič: Živi in mrtvi. (št. 125)
- F. Trnovec: Majeve večer. (št. 126)
- Nehljudov (ps.): Spominske cvetke. (št. 127)
- Sip-sap (ps.): V pisarni. (št. 129)
- Sip-sap (ps.): Med cigani. (št. 130)
- Vitomir F. Jelenc: Povest v aleji. (št. 131)
- J. S. Brenov (ps.): Slabost. (št. 135, 136, 138, 139,141, 142, 145-148)
- Gregor - Griša Koritnik (Helen Helenov): Odlomek iz knjige življenja. (št. 137)
- Ivo Česnik (Ivo Blažič): Na kresni večer. (št. 140)
- x: Dve blagi duši. (št. 149-151)
- Fran Bolka (Samko Cvetkov Marin): Tri ljubezni. (št. 153)
- Ivo Česnik (Ivo Blažič): Peter. (št. 160)
- Leopold Lenard (L.): S sovo-vabilko. (št. 178)
- Rajko Perušek: Od Reke do Senja. (št. 179-183, 185-187)
- Ivan Tavčar (B.): Netka. (št. 184)
- Josip Knaflič: Vinjeta. (št. 188)
- D.: Kozak. (št. 189)
- Josip Wester: Na Visokem Obiru. (št. 190-192)
- E.: Stava. (št. 195)
- Janko Savinjski (ps.): Izpoved. (št. 196, 197)
- Dagmar (ps.): Iz ljubezni. (št. 198, 199)
- Josip Knaflič: Na poti. (št. 200)
- F.: Davorin. (št. 201)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Ob slovesu. (št. 203)
- G. H.: Petelinček. (št. 204)
- Dagmar: Cvetka ljubezni. (št. 207)
- I.: Dvoboj. (št. 218)
- Z. B.: Na grmu mojega samoljubja vene - najlepši cvet. (št. 225)
- Vitomir F. Jelenc: Jesenske fantazije. (št. 226, 227)
- Ivo Česnik (Ivan Č. Levov): Oblači se.... (št. 228)
- J. K.: O, ta nesrečni petek!. (št. 232)

- Fran Bolka (Samko Cvetkov Marin): Ljudje. (št. 233, 234)
- K. L.: Iz njenega dnevnika. (št. 236)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Almira. (št. 238, 239)
- Vitomir F. Jelenc: Elvira. (št. 241)
- M. N.: Past. (št. 242)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Šumelo je morje.... (št. 245, 246)
- Vitomir F. Jelenc: Grobovi. (št. 249)
- Konrad Vodušek: Iz Italije. (št. 253)
- N. O.: V uredništvu. (št. 253)
- A. B. Kuraj: Martinova gos. (št. 258)
- anonimno: Iz najnovejše lovske kronike. (št. 259)
- Franc Fabinc: Naša Rozika. (št. 264)
- Vitomir F. Jelenc: Danica. (št. 265)
- Fran Bolka (Samko Cvetkov Marin): Značaji. (št. 268, 269, 273)
- Oskar Kamensšek: Mirina zaroka. (št. 271)
- Ivo Česnik (Ivan Č. Levov): Na kmetih. (št. 274)
- Ivan Baloh (I. Ivanov): Filozof. (št. 275, 276)
- anonimno: Brat Agaton. (št. 277)
- Ivo Česnik (Ivan Č. Levov): Njen Mefisto. (št. 280)
- anonimno: Kozje molitvice. (št. 282)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Dorica. (št. 288)
- Ivo Česnik (Maksimov): Fragment. (št. 290, 291)
- Vitomir F. Jelenc: Božična noč. (št. 294)
- Jos. Fanin (ps.): Čudno.... (št. 297)

1905

- Vitomir F. Jelenc: Propast. (št. 1, 2)
- Peter Sova (ps.): Ponočni znanec. (št. 3)
- T.: Čarovnica. (št. 11)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Čudna zaroka. (št. 14-17)
- Miroslav Malovrh: Gospa Angela. (št. 21-28, 31-45)
- V.: Nerodni ženin. (št. 23)

- Dragotin Kette? (K.): Menkovo olje. (št. 26)
- Oskar Kamenšek: Kako je g. Zajec delal drugič izpit. (št. 29, 30)
- anonimno (...!...): Portreti gospodov kaplanov. (št. 31)
- Lojze: Mornarjeva pisma. (št. 32)
- Ivan Florjančič: Predpustna romanca. (št. 37, 38)
- Anton Trstenjak: Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem. (št. 41-45, 47, 48, 50, 53, 54, 56, 59-63, 65-67)
- Vitomir F. Jelenc: Fantazija o Marici. (št. 46)
- Oskar Kamenšek: Mirina poroka. (št. 47-49)
- anonimno: Prisega in dvoboj pri ljubljanskih lintvernih. (št. 52)
- Anton Sovre (Miranov): Njena duša je zahrepenela po smrti. (št. 56)
- Josip Knaflič: Mesečina. (št. 57)
- Frančišek Ločniškar (Borisov): Na počitnicah. (št. 58)
- Josip Knaflič: Mesečina. (št. 64)
- J. Heureka (ps.): Mileni. (št. 69)
- Ana Fabijan (Sonja): Kuzmin Miha. (št. 80)
- Ana Fabijan (Sonja): Odlomek iz kmetiškega življenja. (št. 81)
- Ivan Lah? (Quidam): Vstajenje. (št. 93)
- Miroslav Malovrh: Koristka. (št. 94-110, 112-118, 120-127, 129-132, 134-143, 145-148, 150-153, 156, 157)
- Ana Fabijan (Sonja): Stara pesem. (št. 98)
- Anton Sušnik (A. S.): Tri prilika. (št. 103)
- Josip Knaflič: Orla. (št. 104)
- anonimno (***) : Požigalka. (št. 107)
- Vekoslav Špindler: Njegov grob. (št. 111)
- Ljud. Klopčič (Lajoš): Palme ali cedre? (št. 114, 116)
- Janko Kersnik ml.? (Hribovec): Marko Bruc in njegovi diji petelini. (št. 117-119)
- Vekoslav Špindler: Da me ne ljubi!. (št. 123, 124)
- R. F. Žetinski: Vrtinec. (št. 125)
- Mara Ivanovna Tavčar: Iz življenja. (št. 126)
- Gregor Koritnik(Griša): Bolezen. (št. 127)
- Ana Fabijan (Sonja): Pri mrliču. (št. 133)
- Oskar Kamenšek (Oskar K.): Ljubezen Pavla Golažka. (št. 136, 137)
- Ana Fabijan (Sonja): Prijatelj Šime. (št. 138)

- Franc Bole: Težavna rešitev življenja. (št. 139, 140)
- Oskar Kamenšek: Eva. (št. 143)
- V. Z.: Mišnica. (št. 146)
- Josip Rusin: Moja duša je žalostna. (št. 147)
- Vatroslav Holz? (Prostoslav): Usehel cvet!. (št. 149)
- Viomir F. Jelenc (Vitoj Feodor Jelenc): Ko žare kresovi. (št. 150-152)
- Josip Knaflič: Duše. (št. 154)
- Matija Rode (Bistričan): Brat Justin. (št. 167-176, 178-184, 186-194, 196-200)
- Josip Vandot: Slovo. (št. 171)
- Milan Pugelj (Roman Romanov): Sestanek. (št. 176, 177)
- J. C. O.: V nedeljo doma!. (št. 178)
- Milan Pugelj (Roman Romanov): Izlet na Višavo. (št. 180-182)
- Anton Sovre (Miranov): Vzdrhtel je list.... (št. 183)
- Mara Tavčar: Ah, te noči. (št. 184)
- a.: Izgubljene hlače. (št. 185)
- A. Žagar: Lenorina dota. (št. 187, 188)
- b.: Prve bolečine. (št. 189)
- Miroslav Malovrh? (Vinko Ruda): Prodana vejica. (št. 190, 191)
- V. R-č.: Solza usmiljenja. (št. 194, 195)
- c.: No, prav!. (št. 195)
- -č.: Nevarna igra. (št. 201)
- Miroslav Malovrh: Na devinski skali. (št. 202-206, 208-210, 212, 214-224, 226-233, 235-242, 244-248, 250-259, 261-263, 265-281, 283, 286-292, 294, 295-297)
- Oskar Kamenšek: Izgubljeni goldinar. (št. 205)
- Rado Murnik: Osveta. (št. 218)
- Rado Murnik: Lepi janičar. (št. 224)
- Rado Murnik: Razkošne sanje. (št. 230)
- M. Hočevar: Silva. (št. 232, 233)
- Rado Murnik: Lažnivček. (št. 236)
- Rado Murnik: Helena. (št. 242)
- Rado Murnik: Barakada. (št. 248)
- anonimno: Dan mrtvih. (št. 250)
- Zofka Kveder: Vaška poezija. (št. 293)
- Vitomir F. Jelenc: Božič. (št. 293)

- Josip Premk: V novem letu. (št. 297)

1906

- Rado Murnik: Lea. (št. 4)
- Josip Premk: Med samostanskimi zidovi. (št. 10)
- Ana Fabijan (Sonja): Frida. (št. 16)
- Matija Rode (Bistričan): Ko sem bil urednik. (št. 20, 21, 23-25)
- Ana Fabijan (Sonja): Iz naših vasi. (št. 22)
- Ana Fabijan (Sonja): Povest v pismih. (št. 26, 27)
- Miroslav Malovrh (Vinko Ruda): V hiši žalosti. (št. 28-83, 89-97)
- Venicijus (ps.): Ema. (št. 33)
- Ferdo Kleinmayr (Ferdo Plemič): Vozel. (št. 39)
- Rado Murnik: Rekrut. (št. 45)
- Fran Kremenjak (ps.): Požigalec. (št. 47-50)
- Dr. A. M.: Prvič na številki 13. (št. 51)
- Ljud. Klopčič (Lajoš): Ciklamen in gobe. (št. 68)
- Rado Murnik: Izlet v Trst. (št. 74)
- O.: V ponedeljek zjutraj. (št. 85)
- Cvetko Golar (Jaroslav): Velikonočna roža. (št. 86)
- Ana Fabijan (Sonja): Resurrexit!. (št. 86)
- Josip Premk: Maurida. (št. 89)
- Rado Murnik: General Humbug. (št. 91)
- Ferdo Kleinmayr (Ferdo Plemič): Postrešček. (št. 95)
- Vitomir F. Jelenc: Povest o novem plašču. (št. 97)
- Julij Bučar (Juraj Lubič): Buci. (št. 98-100)
- Janko Bratina: Mici. (št. 103)
- Oskar Kamenshek: Dete je umrlo. (št. 104, 105)
- Fran Govekar? (Marijan): Prvi majnik. (št. 107, 108)
- Rado Murik: Lovska smola. (št. 109)
- Josip Premk: Judež. (št. 111-113)
- Cvetko Golar? (Jaroslavič): Ljubljanska romanca. (št. 117, 118)
- Davorin Iskra (ps.): Trije poljubi. (št. 120)

- Fran Govekar? (Marijan): pomladanski sorehodi. (št. 121)
- Ivo Trošt: Pod trdo skorjo. (št. 122-124)
- Rado Murnik: Binkoštni izlet. (št. 126)
- Cvetko Golar (C.): Gospa Margareta. (št. 128, 129)
- Miroslav Malovrh: Osvetnik. (št. 132-165, 167-194, 196-234)
- Rado Murnik: Stanka. (št. 134)
- Ivan Logar: Mihaela. (št. 136)
- Rado Murnik: Kenguruj. (št. 142)
- anonimno: Romanje k sv. Krví. (št. 147)
- Zofka Kveder (Zofka Kveder-Jelovšek): Šola. (št. 151, 152)
- Džin-Džin: V parku. (št. 153)
- Rado Murnik: Nina. (št. 159)
- Cvetko Golar (Abel Dhú): Slamnati vdovec. (št. 165)
- Fran Govekar? (Marijan): Radoveden mož. (št. 171)
- Janko Bratina: Preveč ljubezni. (št. 177)
- Josip Premk: Pija pl. Kušin. (št. 181, 182, 184, 185)
- Rado Murnik: Kajn. (št. 183)
- A. D.: Lili se je vrnia. (št. 188)
- Cvetko Golar (Abel Dhú): Njegova ljubica. (št. 194)
- Rado Murnik: Povodni mož. (št. 200)
- Ljud. Klopčič (Lajoš): Fantazija. (št. 203)
- Danilo: Kragujevac in Niš. (št. 204)
- Fran Košir: Temna ljubezen. (št. 208, 209)
- Fran Košir: Tragični junak. (št. 210)
- Odysseus (ps.): Lov na race. (št. 211)
- Fran Govekar? (Marijan): V Zvezdi. (št. 214-216)
- Rado Murnik: Adam in Meta. (št. 235)
- Albin Prepeluh (A. P. Rušič): Hrepenenje. (št. 236-244)
- Cvetko Golar (Abel Dhú): Gospodična se sprehaja. (št. 241)
- Cvetko Golar (Abel Dhú): Vstajenje. (št. 247)
- Jakob L. (ps.): Strahovi. (št. 249, 250)
- Rado Murnik: Prvi zajec. (št. 250)

- Ljudmila Prunk (Utva): Sonet. (št. 252)
- S. M. C.: Te uvele rože.... (št. 257)
- Rado Murnik: Stric iz Amerike. (št. 258)
- V.K.: Moje letovanje. (št. 259-263, 265-268)
- Jan. Svetlič: Rozalija in njen ženin. (št. 274, 275)
- Matija Rode (Bistričan): Mlada kri. (št. 277-281)
- anonimno: Petrov novčič. (št. 284, 285)
- Marko Slokar: Rendezvous gospoda Evstalija z gospodično Rožo. (št. 287)
- Ana Fabijan (Sonja): Vaški diletantje. (št. 293)
- Marko Slokar: Božične povesti. (št. 294)
- Vitomir F. Jelenc: Božične fantazije. (št. 294)
- Josip Premk: Novoletnica. (št. 297)
- Adam Zima: Na Silvestrov večer. (št. 298)

IZJAVA

Podpisana Alja Sabadžija izjavljam, da je diploma moje avtorsko delo.

Alja Sabadžija